

Bestemmelsen jo ogsaa refererer sig, f. Ex. Rygmarskthuss og ondartet Lungesyge hos Hestene, hvor det kunde være nyttigt at afspærre Gaarden; men saa giver Loven ogsaa Politimesteren tilstrækkelig Anledning til at fremkalde en saadan Afspærring, idet det staar i første Punktum, at han kan give de fornødne Forstrifter angaaende Afsondrings- og Desinfektionsforanstaltninger, men ganske i Almindelighed at tillade ham, fordi vi have Kværte blandt Hestene, at forbyde Kværne at komme væk, eller fordi Kværne ere tuberkulose, at nedlægge Forbud mod, at Hestene komme ud at spadsere, synes jeg er for urimeligt. Det er noget Nyt, og der foreligger, saavidt jeg veed, Intet, der kan begrunde et saadant nyt Paabud. — Det andet Vædringsforslag, som jeg tilligemed en Meningsfølle i Udvalget har tilladt mig at stille, er Forslaget under Nr. 19. Som ærede Medlemmer ville se, hænger det sammen med Vædringsforslagene under Nr. 16 og 18. Disse ere stillede til den Del af Nr. 10, som vedrører Tuberkelhygen, og de dele Forholdsreglerne mod Tuberkelhygen efter den Maade, hvorpaa Staten kan støtte Bestræbelserne mod Tuberkulosen, i to Dele. Under Nr. 16 foreslaar man, at forsaavidt man danner Foreninger, der have til Hensigt ganske i Almindelighed at bekæmpe Tuberkulosen ved at underkaste sig de Regler om Afsondring og Afspærring etc., som maatte findes nødvendige, kan man forlange Dyr lægetilsyn gratis, det betales af Staten, og Vædringsforslag under Nr. 18 siger, at naar saadanne Foreninger desuden forpligte sig til at erstatte Cieren til Tredele af de tuberkelhyge Dyrs Salgsværdi, saa godtgjør Statskassen disse Foreninger Halvdelen af disse $\frac{2}{3}$, og dernæst er der endvidere tilføjet et Stykke, som siger, at for at opnaae Statshjælp skulle de paagjældende Foreningers Vedtægter forinden have Indenrigsministerens Godkjendelse, ligesom Foreningen maa underkaste sig de Forstrifter, Ministeren maatte give for at skaffe sig Sikkerhed for Vedtægternes Overholdelse. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har foreslaaet, at det sidste Stykke affattes saaledes: „For at opnaae Statshjælp skulle dog de paagjældende Foreninger for Indenrigsministeren godtgjøre, at deres Vedtægter ere i Overensstemmelse med denne Paragrafs Bestemmelse,“ idet det dog virkelig er at paalægge Jordbruget for stor en Afhængighed af Indenrigsministeren, naar man siger, at en Meieriforening beslutter at bekæmpe Tuberkulosen i Overensstemmelse med disse Bestemmelser, og saa skal denne Meieriforenings Vedtægter i deres Helhed god-

kjendes af Ministeren for at faae Tilskud; men Meningen er jo: Forsaavidt de optage en Bestemmelse i deres Vedtægter overensstemmende med denne Paragraf med Hensyn til Tuberkulose. Det kan ikke være nødvendigt, at Ministeren skal godkjende Vedtægterne i deres Helhed; for at faae Statshjælp maa det være tilstrækkeligt, at Ministeren godkjenner Vedtægterne, forsaavidt angaar det, der vedrører Tuberkulose. Nu har den ærede Ordfører vistnok anført, at det bliver det Samme; det er en Selvfølge; det staar anført i Betænkningen, at man gaar ud fra, at Ministeren strax fasskætter, hvilke Betingelser han mener maa stilles for at faae Statshjælp, og saadanne Betingelser kunne saa optages i Foreningens Love ved, at man henvender sig paa Amtskontoret; det forekommer mig, at det var bedre, at det stod i Loven og ikke blot i Betænkningen. Det forekommer mig, at det er rigtigere at sige, at vedkommende Foreninger skulle godtgjøre, at deres Vedtægter ere i Overensstemmelse med denne Paragrafs Bestemmelse, end at sige, at Vedtægterne i deres Helhed skulle godkjendes af Ministeren. Der er ikke nogen Grund til at sætte den øvrige Del af Vedtægterne under Ministerens Tilsyn.

Jeg ønsker nu at sige et Par Ord i Anledning af, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brodenhuus-Schaaf), der i Forening med andre ærede Medlemmer har stillet nogle Mindretalsforslag, og jeg vil da sige, at det, som han og hans Meningsfæller væsentlig have stillet sig imod i Udvalget, var med Hensyn til de Godtgjørelser, som efter min Mening burde ydes til Brugere af Statskassen. I Vædringsforslag Nr. 7 har Flertallet foreslaaet, at det, som Staten bør betale, naar et Dyr nedslaaes og viser sig at lide af en ondartet Sygdom, sættes til $\frac{1}{2}$ i Stedet for, som af den høitærede Minister foreslaaet, til $\frac{2}{3}$, og i Vædringsforslaget Nr. 9 foreslaar Flertallet, at Omkostningerne ved Taxation og Nedslagning etc. i det Hele taget udredes af Statskassen i Stedet for, som Lovforslaget foreslaar, med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen paa Sandet af Amtsrepartitionsfonden, og endvidere vil jeg gjøre en Bemærkning om hans Udtalelser med Hensyn til Vædringsforslagene 18 og 19, som angaa Udredelse af Udgifterne til Bekæmpelse af Tuberkulose. Jeg forstaar egentlig ikke det ærede Medlem eller hans Meningsfællers Stilling, ligesaa lidt som jeg forstaar den høitærede Indenrigsministers Stilling til dette Lovforslag. Det maa jo erindres, at Jordbruget har faktisk her til Lands ikke nogen Agerdyrkningsminister.